

Carta als pares: El món que ve.**L'evolució humana en temps disruptius**

El món tal com el coneixem està en perill, cal una cultura global d'estimació i respecte. Sé que és difícil no vull ser alarmista, però sí realista. Hi ha solució i encara hi som a temps. Em limito a la realitat pedagògica de casa nostra Catalunya, la qual està en el dedins de l'esperit humà, europeu i mundial. Realitat fonamental, per l'abast que té.

En aquests moments hi ha una llosa que aixafa possibilitats d'ensenyament a Catalunya, és el domini polític que se'n fa. D'acord que l'ajut d'on vénen els diners és públic, però les il·lusions, els coneixements, la responsabilitat (continuitat d'estudis, ensenyar l'alumnat, posar-se al dia en tots els sentits, etc.) és a dir ser mestre fins a la jubilació com a mínim, és una qüestió personal de cada mestre al qual se l'ha d'haver preparat per prendre decisions en el seu àmbit, que ha d'esser real, el dels coneixements en la seva diversitat. Tot plegat és una qüestió difícil però imprescindible. És necessari que els nostres mestres tinguin el respecte social que una carrera de tanta responsabilitat exigeix.

Tot tenint en compte la gravetat de la situació actual, gravetat global amb una impressionant manca de valors, la qual, és un insult a la responsabilitat, treball, amor, dignitat... que els humans ens hem de tenir, els transcriuré unes breus línies, que no perden gens d'actualitat, ans el contrari, escrites en la carta núm. 31 "Parlem sobre el projecte de l'Escola" de l'octubre del 2009.

a) Ens calen ments polifòniques que s'esforcin en combinar les diferents maneres de pensar, atès que la realitat humana està feta de giravoltes de realisme i imaginació.

b) Paràmetres pedagògics:

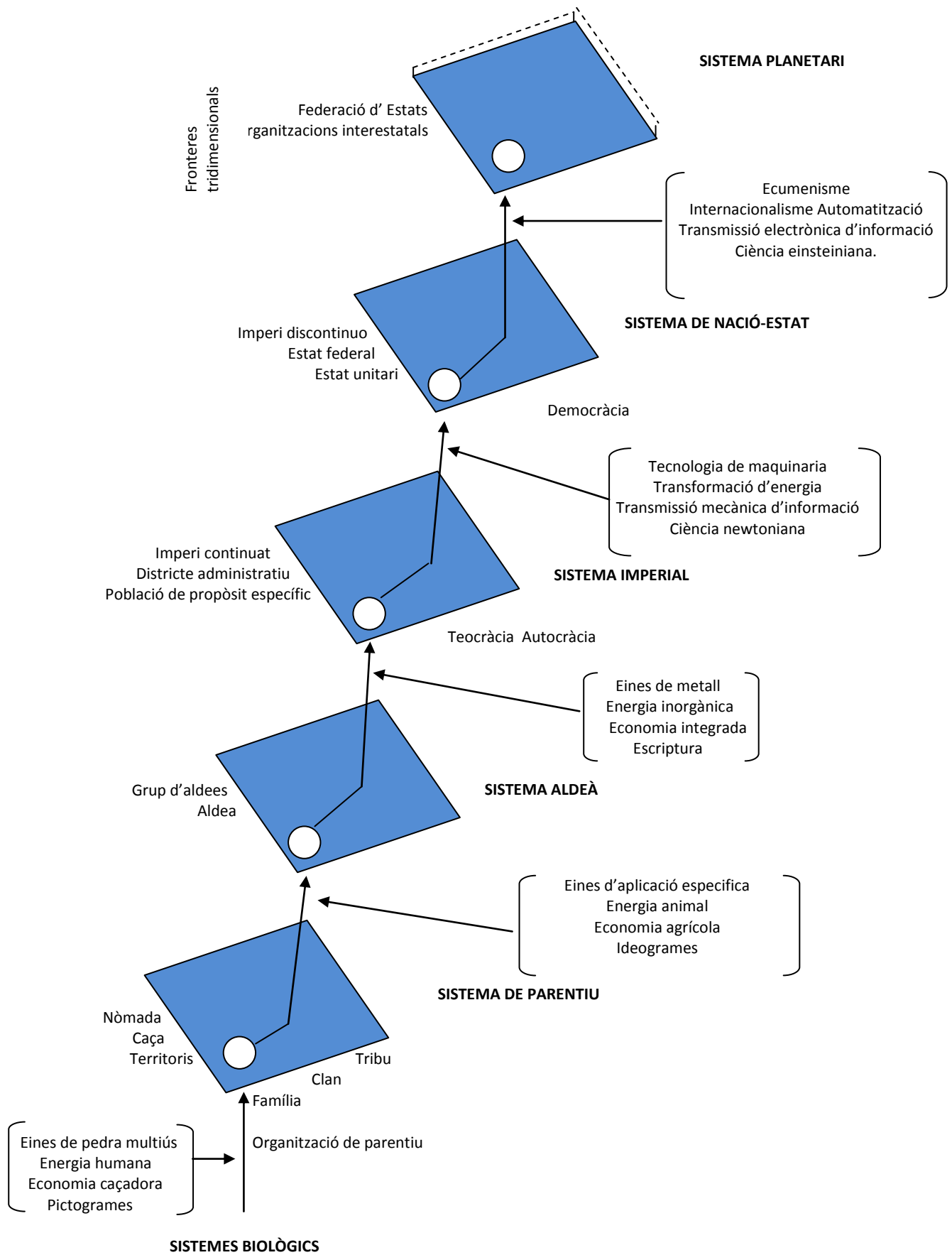
1. L'Embolcall
2. Els fonaments del fonament
3. L'entramat bàsic
4. L'entramat acadèmic
5. El coneixement reflexionat

} Tot giravolta

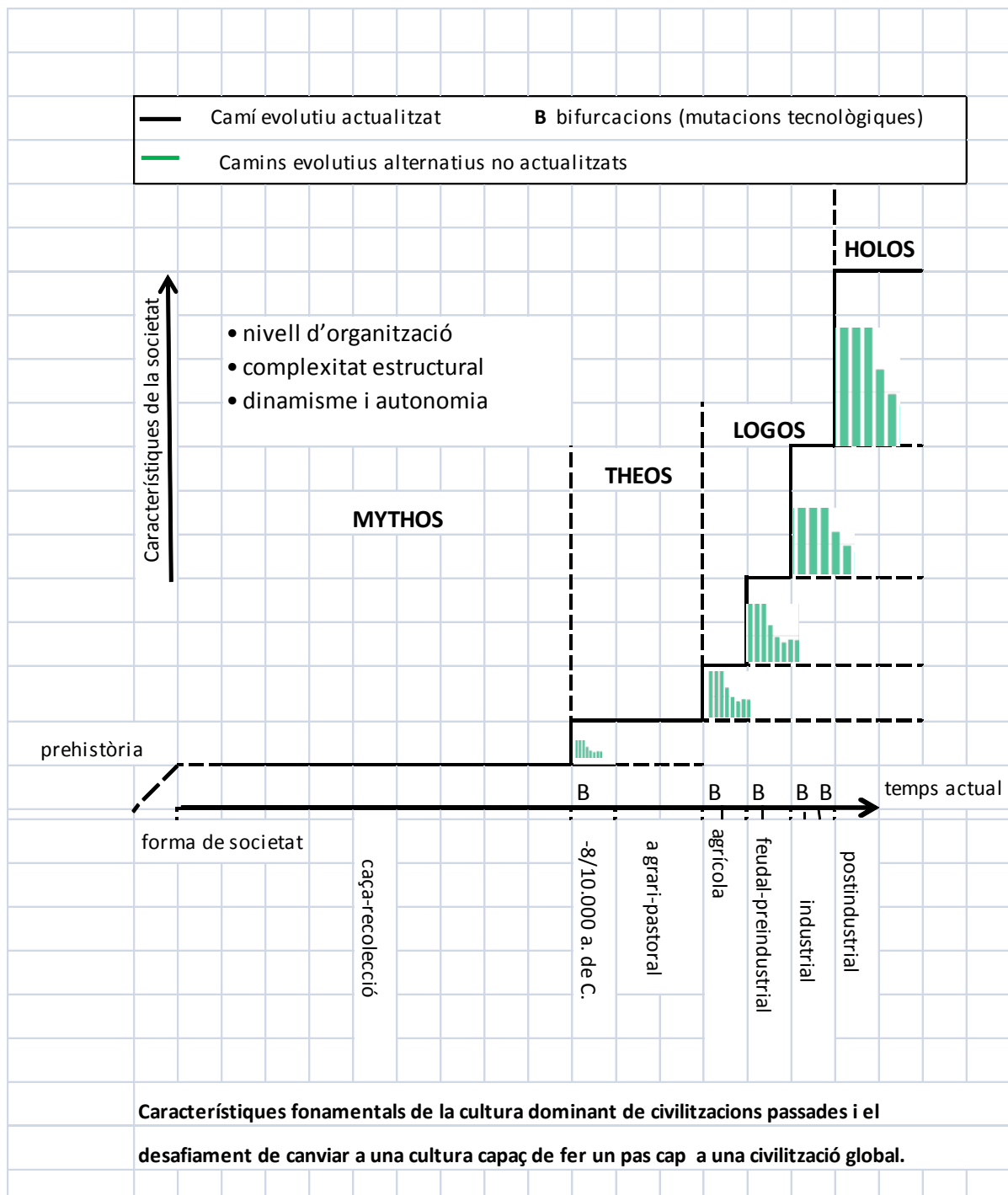
c) No als compartiments estancs – cervell global.

d) Mestres generalistes / Pedagogia holística (el tot és més que la suma de les seves parts).

Tot seguit s'exposen a efectes de fer el màxim de comprensible la solució actual de la nostra cultura dos quadres, el primer sobre sistemes socials a la història de la Humanitat:

Aquest segon exposa realitat socio-cultural¹

— Els quantum

La civilització i cultura actual és relacional, els quantum (les persones) tenen una relació molt més múltiple amb els altres quantum. Uns contactes seriosos i necessaris. Els contactes amb diversos tipus de xarxes s'han fet necessaris i

¹ Els dos quadres en el llibre *EL CAMABIO CUÁNTICO*, d'Ervin Laszlo (dues vegades nominat pel premi Nobel). Edita Kairós. Pàg.52 i 56.

imprescindibles. La medicina, l'economia, les informacions diverses sobre qualsevol aspecte s'han fet, fins a ser potser quasi imprescindibles, de tal manera, que si es fan excessives podrien alterar la nostra capacitat de raonament, tot creant-nos a més a més una angoixa estèril. Per tant que hem de saber-nos aturar i tenir clar que no som Déus i ara com ara no podem abastar tota la realitat.

No obstant això exposat hem de treballar juntament amb altres persones (els quantum) les nostres múltiples realitats tot sabent, i estimant, les nostres limitacions.

— Cal considerar doncs, una dinàmica de superposició amb:

- Assimilació.
- Comprensió.
- Coneixement Reflexionat.
- Simbolisme.
- Exposició.
  - Reunió Balanç.
  - Treballs personals.
    - Preprova.
    - Prova.
    - Tesines.
    - Actes Culturals
- Càlcul mental.
- Música.
- Escacs.
- Teatre.

Si treballem aquesta visió dels humans com a realitats creatives de pensaments múltiples i calidoscòpiques comprendríem la possible entrada a una nova civilització plena de possibilitats i dificultats que tal volta ens faci comprendre l'absoluta necessitat d'ajuntar aquestes capacitats.

Com que considerem la nostra pedagogia un fet relacional dels nostres alumnes que tant internament com externament ens cal exposar-los-la de manera que tinguin una comprensió que sigui una vivència d'ambdós fets ben assumits. Això els permetrà tenir bons aspectes relacionals, qüestió indispensable des del punt de vista social, familiar i professional.

Tot tenint en compte la praxis, amb èxit, des de fa tants anys, per nosaltres el punt neuràlgic, la pedra on es sosté cada alumne, **és ell mateix**. Vostès ja saben que

així ho han anat treballant i ara ho podem, fer-ho públic, en el ben entès que ja vostès coneixen les nostres precaucions en tot per assegurar-nos el no perjudicar els nostres alumnes.

Holisme - El tot és més que la suma de les seves parts.

Una cultura global, complexa i realista. Ja fa anys que hem exposat el fet en diverses cartes i que els seus fills n'estan gaudint. Una realitat que considerem molt important de l'holisme és la socialització (visió pragmàtica, no política) del coneixement principalment quan es treballa en grup (encara que sigui a distància). És un fet de realisme en un món que, com sabem i experimentem, tot tendeix a ser Global.

Aquesta nova visió d'assolir coneixement ja fa uns 20-25 anys que l'Escola la practica i per la qual en tenim autorització. Considerant que és una part més de les tècniques i processos que fem, tenint en compte només el ventall de possibilitats instructives i socials.

Un motiu molt important a considerar

A mitja carta ja he avisat que el nen ha d'ésser el motor de la seva educació.

Com es fa?

- Confiar en l'alumne en fer el treball. des dels 3 anys es pot moure per l'Escola, per fer feina. Assenyala on va.
- Treball personal.
- Tècniques específiques per aprendre a escriure sol.
- Teatre (també es pot fer en anglès).
- JAF –Sortides per Barcelona i per comarques.
- Conferències de fora a l'Escola.
- Escrivint per realitzar els seus propis llibres de text. Documents - Sortides - DCP i DCPg - Tesines.
- Aprenent a saber enraonar en públic.
- Tenint corresponsals... tot plegat entre d'altres realitats.

Amb això exposat sembla que ja queda una visió prou clara dels aprenentatges on cal afegir-hi les TIC – Robòtica des dels 4 anys i tota la informàtica. Molt important també és la qüestió de les llengües i cultura clàssica. Aquest apartat és on l'alumnat li cal destinar més temps en un aprenentatge extern d'ell.

Un cop exposat tot això, m'atreviria a dir que la part externa és aproximadament un 20% i la interna (de dintre –el nen– a fora un 80%). Cal tenir en compte que sempre dependrà de l'alumne i de la situació de grup i personal.

El paper del mestre és bàsic.

Alguns aspectes finals que incideixen en la pedagogia nostra o no.

- Estem passant dels drets dels estats als drets de les persones.
- Endinsar-nos en la realitat ens allunya del sistema general.
- Cal superar les botes velles que fan malbé el vi.
- Memoritzar no és igual que assumir.
- Els alumnes s'obren ells mateixos nous camps mentals.
- La construcció de la ment no s'aprèn es fa.
- El coneixement reflexionat és i estructura la ment.
- La veritat està passant a mans de la ciència i la realitat a mans de la vida.

La pedagogia no es pot deixar dominar per la política. La revolució que tot just comença, és global, ha d'ésser humana, enfocada també als nens i per tot plegat descaradament alliberadora.

Ben cordialment,

Josep Oliveras i Cama

Setembre 2015